

Мій світ

Автор:

Сніжана Федорова

Мій світ

Сніжана Федорова

До збірника ввійшли: оповідання «Раптор» – про улюбленого кота автора;

«Поки мама на роботі...» – про пригоди двох сестричок Анне і Моліни та їхнього татка в той день, коли мама поїхала на гастролі;

«Хранитель острова» – фантастичне оповідання про незвичайну подорож старшої сестри Моліни до порталу, який пов'язує наш світ з іншими світами Всесвіту;

«Принцеса з планети Арізани» – казка в жанрі фентезі про юну принцесу, що бореться за свої права та права невідомих тварин з другої половини планети.

Сніжана Федорова

Мій світ

Передмова автора

Давайте познайомимося, друзі! Я – такий самий підліток, як і ви! Написати в десять років своє перше оповідання про нашого улюбленого Раптора мене спонукала любов до нього. У дитинстві ми більш за все цінуємо сім'ю. А Раптор був її повноправним членом...

У нас у сім'ї було багато тварин: псів, котів, морських свинок, хом'яків, кур та навіть, лабораторних Щурів. Я дуже любила кожного звірка, який жив у нас в сім'ї. Але, Раптор був особливим.

Коли сім'ю полишає людина – то велике горе! Раптор був більше, ніж простий кіт. У нього була любов до нас та інтелект. Тому, я й хотіла розповісти іншим дітям про свого, вже померлого друга. Кожному створінню, яке покинуло нас, бажаю щастя на небесах і світлої пам'яті!..

... Наразі, як я дорослішала, і дізнавалась про щось нове, в мене самої з'являлись свої пригодницькі та фантастичні історії. І тепер я б хотіла поділитися з вами земними пригодами наших одноліток – Анне і Моліни та фантастичними – принцеси з планети Арізани.

Гадаю, що подібні історії є і у вас. Тож давайте ділитися ними і поширювати світ прекрасного в нашому житті!

Якщо вам сподобались мої оповідання, ви можете продовжити знайомство з іншими літературними героями моїх творів – з Данієлою, з повісті про драматичне перше кохання – «Синий тюльпан» та старшокласниками, які розслідують зникнення своєї однокласниці Жені, з детективного трилера «Молчание – золото», виданими Мультимедійним видавництвом електронних книг Strelbooks.

На даний момент (влітку 2017 року) закінчила 9-й клас загальноосвітньої школи і поступила на юридичний факультет фінансово-правового коледжу.

Зараз працюю над фантастичною трилогією «Перекресток «Здесь и сейчас»» (рос., укр.) і продовженням серії «Работают профессионалы».

2017 г., Сніжана Федорова

Раптор

Хто такий Раптор

Мій старший брат приніс від друга Раптора, коли мені був всього рік або два. Це був пухнастий кіт-підліток, місяців чотирьох-п'яти. Ми його так назвали тому, що коли він голосно мурчав – здавалось, що хтось працює на тракторі. Отже, ми його так і назвали – Трактор-Раптор, Раптор-Трактор.

Яким гарним був Раптор

У Раптора була блискуча та пухнаста сіро-біло-чорная шубка. Гарні жовті очі були схожим на горіхи. На животі у нього було жовтувата пляма. І він любив, коли ми його там гладили. Коли ми пестили його, він замружував очі від задоволення і голосно мурчав. Він був середнім на зріст, товстеньким, а лапи у нього були великими та могутніми. Тільки-но він опинився в нашому домі, він одразу почав радісно муркати. Був таким гарним, ласкавим та милим. І намагався не запускати в нас свої довгі кігті. Тому, ясна річ, всі його одразу полюбили. Окрім того, він був дуже слухняним. Якщо йому говорили, що не можна залазити на стіл, то він ніколи цього і не робив.

Спочатку, він більше любив гратись з моїми старшими братами, а мене побоювався. Якось, я добряче бешкетувала, і мама насварила мене і покарала. Я повинна була довго сидіти одна у великому кріслі. Я сиділа та плакала, тому, що не хотіла бути наодинці.

І тоді, Раптор вперше сам прийшов до мене, ліг мені на коліна і став муркати. Я стала його гладити і заспокоїлась. Тоді мама вибачила мене і сказала, що я можу іти лягати.

Це було дивним, тому що, зазвичай, кицьки не хочуть іти до маленьких дітей. Напевно, бояться, що ті будуть їх мучити. Але Раптор був незвичайний – щедрий на ласку та вмів заспокоювати. Напевно, він зрозумів тоді, що був мені необхідним. Ось таким тямущим він був!

Що Раптор любив їсти

По-перше, наш Раптор ніколи нічого не крав зі столу. Якщо він щось хотів з'їсти з нашого столу, він завжди чемно просив цього, обережно торкаючись лапкою вашого коліна. Як всякому хижаку, йому подобалось їсти м'ясо та рибу. Однак, потім йому сподобалось пити кисляк, їсти борщ, а ще йому дуже подобались помідори.

В книзі про котів написано, що їх не треба кормити з нашого стола. Але, я гадаю, що тварини краще нас розуміють, що їм треба. І, якщо нашому Рапторові хотілось томатів – то, напевно, вони йому були потрібні.

Коли він полював на мишей та щурів, він їх не їв, а приносив показати нам, аби ми його похвалили. І дуже радів, якщо ми говорили йому, якій він молодець!

Раптор і Гэга

Раптор був вихованим і кмітливим котом. Одного часу ми тримали курей. І якось, в наших краях завівся тхір. Він став великим лихом, бо за одну ніч винищив усіх пернатих в курятнику. В живих залишилося лише одне курча. Ми з братами назвали його Гэгою.

Нам було дуже шкода його. Бо тепер він не міг жити один у сараї. Мама зробила для нього коробку з ватою. Поклала туди коробочку с зерном і поїлку з водою. Але курчаті не вистачало живого тепла і воно постійно жалісливо цвірінькало.

Мама поклала над його житлом потужну лампу. Від неї йшло значне тепло. И коли Гэга не спав, то йому було не холодно. А ось наодинці воно не могло спати.

Кінець ознакомительного фрагмента.

Купити: https://tn.knigapoisk.com/fedorova_sn-zhana/m-y-sv-t

надано

Прочитайте цю книгу цілком, купивши повну легальну версію: [Купити](#)